

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2017)0041

Bankovní unie – výroční zpráva za rok 2016

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. února 2017 o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2016 (2016/2247(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na akční plán Komise o unii kapitálových trhů ze dne 30. září 2015 (COM(2015)0468),
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2016 o hodnocení a výzvách regulace finančních služeb v EU: dopady a cesta směrem k efektivnějšímu a účinnějšímu rámci EU pro finanční regulaci a unii kapitálových trhů¹,
- s ohledem na prohlášení ze summitu eurozóny ze dne 29. června 2012, v němž jeho účastníci oznámili úmysl „prolomit bludný kruh mezi bankami a státy“²,
- s ohledem na první Monitor stínového bankovníctví EU Evropské rady pro systémová rizika z července 2016,
- s ohledem na zprávu Mezinárodního měnového fondu (MMF) o celosvětové finanční stabilitě z roku 2016,
- s ohledem na výsledky zátěžových testů provedených Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA), které byly zveřejněny 29. července 2016,
- s ohledem na výsledky kontroly dopadů balíčku CRD IV/CRR a pravidel Basel III, které na základě údajů z prosince 2015 zveřejnil v září 2016 Evropský orgán pro bankovníctví,
- s ohledem na závěry Rady pro hospodářské a finanční věci ze dne 17. června 2016 k plánu na dokončení bankovní unie,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 24. listopadu 2015 s názvem „Dokončení bankovní unie“ (COM(2015)0587),
- s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi³ (nařízení o jednotném

¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0006.

² http://www.consilium.europa.eu/cs/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-cs_pdf.

³ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

- mechanismu dohledu),
- s ohledem na nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu¹ (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu),
 - s ohledem na prohlášení jednotného mechanismu dohledu o jeho prioritách v oblasti dohledu na rok 2016,
 - s ohledem na výroční zprávu ECB o činnosti dohledu za rok 2015 vydanou v březnu 2016²,
 - s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 29/2016 o jednotném mechanismu dohledu³,
 - s ohledem na zprávu Evropského orgánu pro bankovníctví z července 2016 o dynamice a příčinách nevykonných expozic v bankovním sektoru EU,
 - s ohledem na zprávu Evropské rady pro systémová rizika z března 2015 o regulačním přístupu k expozicím vůči státnímu dluhu,
 - s ohledem na zásady zvyšující transparentnost vytváření předpisů Evropské centrální banky týkajících se evropských statistických údajů a zohledňující způsoby zvyšování transparentnosti v Evropském parlamentu, Radě a Komisi, schválené dne 4. října 2016 Radou guvernérů Evropské centrální banky,
 - s ohledem na konzultaci ECB ohledně jejího návrhu pokynů bankám o úvěrech v selhání ze září 2016,
 - s ohledem na příručku ECB o možnostech a případech vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie,
 - s ohledem na nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/445 ze dne 14. března 2016 o uplatňování možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie⁴,
 - s ohledem na probíhající diskuze Basilejského výboru, a zejména konzultativní dokument s názvem „Snížení kolísání úvěrových rizikově vážených aktiv – omezení ve využívání přístupů založených na interním modelu“ z března 2016,
 - s ohledem na zprávu Evropského orgánu pro bankovníctví ze dne 3. srpna 2016 o požadavcích na pákový poměr podle článku 511 nařízení o kapitálových požadavcích (EBA-Op-2016-13),
 - s ohledem na závěry Rady pro hospodářské a finanční věci ze dne 12. července 2016 o dokončování pokrizových basilejských reforem,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 12. dubna 2016 o úloze EU v rámci systému mezinárodních finančních, měnových a regulačních orgánů a institucí⁵,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 23. listopadu 2016 o dokončovací práci na dohodě

¹ Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1.

² <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.cs.pdf>.

³ Jednotný mechanismus dohledu – dobrý začátek, jsou však zapotřebí další zlepšení, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_29/SR_SSM_CS.pdf.

⁴ Úř. věst. L 78, 24.3.2016, s. 60.

⁵ Přijaté texty, P8_TA(2016)0108.

Basel III¹,

- s ohledem na probíhající práce Komise na přezkumu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (nařízení o kapitálových požadavcích)², zejména pokud jde o přezkum pilíře 2 a ošetření možností a případů vlastního uvážení,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012³ (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010⁴ (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí),
- s ohledem na výroční zprávu Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) za rok 2015 vydanou v červenci 2016,
- s ohledem na sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 („Sdělení o bankovníctví“)⁵,
- s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1450 ze dne 23. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující kritéria týkající se metodiky pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky⁶,
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 28. července 2016 o posouzení pravidel pro odměňování podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 (COM(2016)0510),
- s ohledem na specifikace celkové kapacity absorbovat ztráty (TLAC) Rady pro finanční stabilitu z listopadu 2015,
- s ohledem na pracovní dokument č. 558 Banky pro mezinárodní platby z dubna 2016 s názvem „Proč je bankovní kapitál důležitý z hlediska měnové politiky“,
- s ohledem na průběžnou zprávu Evropského orgánu pro bankovníctví ze dne 19. července 2016 o provádění a koncipování rámce pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL),
- s ohledem na doplňující analytickou zprávu Komise z října 2016 o dopadech

¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0439.

² Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

³ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁴ Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁵ Úř. věst. C 216, 30.7.2013, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 237, 3.9.2016, s. 1.

- navrženého evropského systému pojištění vkladů (EDIS),
- s ohledem na konečnou zprávu Evropského orgánu pro bankovnínictví ze dne 14. prosince 2016 o provádění a koncipování rámce pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL),
 - s ohledem na Dohodu o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, a zejména na článek 16 této dohody,
 - s ohledem na memorandum o porozumění mezi Jednotným výborem pro řešení krizí a Evropskou centrální bankou ze dne 22. prosince 2015 ve věci spolupráce a výměny informací,
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů¹,
 - s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014 za účelem zřízení evropského systému pojištění vkladů (COM(2015)0586), předložený Komisí dne 24. listopadu 2015,
 - s ohledem na řadu pokynů Evropského orgánu pro bankovnínictví vydaných v rámci směrnice o systémech pojištění vkladů, zejména na konečné zprávy o pokynech k dohodám o spolupráci mezi systémy pojištění vkladů z února 2016 a o pokynech pro zátěžové testy systémů pojištění vkladů z května 2016,
 - s ohledem na prohlášení Euroskupiny a ministrů Rady pro hospodářské a finanční věci ze dne 18. prosince 2013 o mechanismu jistění pro jednotný fond pro řešení problémů,
 - s ohledem na prohlášení Rady ze dne 8. prosince 2015 o bankovní unii a mechanismech překlenovacího financování určených Jednotnému fondu pro řešení krizí bank,
 - s ohledem na Protokol č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii,
 - s ohledem na Protokol č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A8-0019/2017),
- A. vzhledem k tomu, že bankovní unie je nezbytnou součástí měnové unie a je zásadním stavebním kamenem skutečné hospodářské a měnové unie (HMU); vzhledem k tomu, že je třeba vynaložit další úsilí, protože bankovní unie nebude dokončená, dokud nebude mít fiskální mechanismus jistění a třetí pilíř, který by měl mít podobu evropského pojetí pojištění a zajištění vkladů a který je v současnosti projednáván ve výboru; vzhledem k tomu, že bankovní unie bude po svém dokončení důležitým faktorem, který přispěje k prolomení rizika vlády;
- B. vzhledem k tomu, že Evropská centrální banka (ECB) se za určitých zvláštních okolností může dostávat do střetu zájmů, protože má současně dvojí odpovědnost: jednak je orgánem pro měnovou politiku, jednak je vykonavatelem bankovního dohledu;
- C. vzhledem k tomu, že během posledních let se poměr kapitálu a likvidity v bankách EU obecně stále zlepšoval; vzhledem k tomu, že i přesto je finanční stabilita stále ohrožena; vzhledem k tomu, že stávající situace si při zavádění rozsáhlých regulačních změn žádá opatrnost, zejména co se týče prostředí financování reálné ekonomiky;

¹ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149.

- D. vzhledem k tomu, že se po skončení krize opozdilo náležité vyčištění rozvah bank, což i nadále brzdí hospodářský růst;
- E. vzhledem k tomu, že úlohou evropských orgánů není zajišťovat ziskovost bankovního sektoru;
- F. vzhledem k tomu, že cílem nového režimu řešení krize, který vešel v platnost v lednu 2016, je přinést změnu modelu rekapitalizace z vnějších zdrojů na model rekapitalizace z vnitřních zdrojů; vzhledem k tomu, že účastníci trhu se stále ještě potřebují novému systému přizpůsobit;
- G. vzhledem k tomu, že možnost členství v bankovní unii mají i členské státy, které euro dosud nepřijaly;
- H. vzhledem k tomu, že bankovní unii vytvářejí všechny členské státy, které přijaly euro; vzhledem k tomu, že euro je měnou Evropské unie; vzhledem k tomu, že všechny členské státy kromě těch, které mají výjimku, se zavázaly, že přijmou euro a že se tak připojí k bankovní unii;
- I. vzhledem k tomu, že transparentnost a odpovědnost Komise vůči Parlamentu mají zásadní význam; vzhledem k tomu, že to znamená, že Komise řádně plně doporučení Parlamentu a že Parlament toto plnění řádně hodnotí a monitoruje;
- J. vzhledem k tomu, že naše práce na unii kapitálových trhů by neměla oslabit tlak na dokončení naší práce na bankovní unii, která je základním předpokladem finanční stability v Evropské unii, jejíž fungování se opírá o banky;
- K. vzhledem k tomu, že podle nejnovějších údajů dosahuje odhadovaná hodnota úvěrů v selhání v eurozóně 1 132 miliardy EUR¹;

Dohled

1. je znepokojen vysokou mírou úvěrů v selhání – podle údajů Evropské centrální banky o stavu v dubnu 2016 držely banky eurozóny v těchto úvěrech 1 014 miliard EUR; domnívá se, že je zásadní tuto míru snížit; vítá, že některé členské státy se již snaží míru úvěru v selhání omezit; konstatuje však, že zatím se tato otázka řešila pouze na vnitrostátní úrovni; domnívá se, že tento problém je třeba vyřešit co nejdříve, uznává však, že nalezení konečného řešení potrvá určitou dobu; domnívá se, že každé navrhované řešení by mělo brát v úvahu zdroj úvěrů v selhání, dopad na úvěrovou kapacitu bank ve vztahu k reálné ekonomice a potřebu vytvoření primárního a sekundárního trhu s úvěry v selhání, například formou bezpečné a transparentní sekuritizace za účasti jak Unie, tak vnitrostátních orgánů; doporučuje, aby Komise pomohla členským státům mimo jiné se zřízením zvláštních společností pro správu aktiv (tzv. zlých bank) a s posílením dohledu; v této souvislosti opakuje, že je důležité, aby úvěry v selhání bylo možné odprodávat, a uvolňovat tak kapitál, což je obzvláště důležité pro banky, které poskytují úvěry malým a středním podnikům; vítá konzultace ECB týkající se návrhu pokynů bankám ve věci úvěrů v selhání, domnívá se však, že je jedná pouze o první krok a že je v této oblasti třeba dosáhnout mnohem většího pokroku; vítá v rámci unie kapitálových trhů návrh Komise o platební neschopnosti a restrukturalizaci, který zahrnuje včasnou restrukturalizaci a poskytnutí druhé šance; vyzývá členské státy, aby tento návrh ještě před přijetím doplnily tím, že zdokonalí své odpovídající právní předpisy, zejména pokud jde o délku obnovovacích postupů, fungování systémů soudnictví a obecněji pak o právní rámec týkající se

¹ 5. nezávislá zpráva o roční analýze růstu na rok 2017, 23. listopadu 2016.

restrukturalizace dluhu, a aby problém úvěrů v selhání řešily provedením nezbytných udržitelných strukturálních reforem zaměřených na hospodářské oživení; konstatuje, že některé banky eurozóny oslabily své kapitálové základy tím, že podle Banky pro mezinárodní platby vyplácely po celou dobu krize značné dividendy, které v některých případech přesahovaly úroveň nerozděleného zisku; domnívá se, že kapitálová pozice bank může být zlepšena snížením výplat dividend a posílením vlastního kapitálu;

2. vybízí všechny členské státy, které dosud nepřijaly euro, aby učinily všechny kroky nezbytné k jeho přijetí nebo se staly členy bankovní unie, tak aby mohlo dojít k postupnému sladění bankovní unie s celým vnitřním trhem;
3. je znepokojen přetrvávající nestabilitou evropského bankovníctví, na niž poukazuje mimo jiné zpráva MMF o celosvětové finanční stabilitě z roku 2016, v níž se uvádí, že Evropa by i v případě cyklické obnovy vykazovala stále vysoký podíl slabých a ohrožených bank; poukazuje na nízkou ziskovost řady institucí v eurozóně; zdůrazňuje, že tuto situaci lze vysvětlit nahromaděním úvěrů v selhání, mírou úrokové sazby a případnými problémy souvisejícími s poptávkou; podporuje výzvu MMF k zásadním změnám, které by se měly týkat jak obchodních modelů bank, tak systémové struktury, s cílem zajistit zdravé evropské bankovníctví;
4. domnívá se, že státní dluh přináší rizika; konstatuje rovněž, že v některých členských státech investovaly finanční instituce příliš do dluhopisů vydaných jejich vlastní vládou, což vede k nadměrné preferenci domácích aktiv („home bias“), zatímco jedním z hlavních cílů bankovní unie je prolomení rizika vlády; konstatuje, že odpovídající obezřetnostní zacházení se státními dluhopisy může banky pobídnout, aby lépe řídily své expozice vůči státnímu dluhu; konstatuje však, že státní dluhopisy mají zásadní význam jako zdroj vysoce kvalitního, likvidního kolaterálu a při provádění měnové politiky a že změna obezřetnostního zacházení s těmito dluhopisy, zejména pokud se nepředpokládá postupné zavádění, by mohla mít značný dopad jak na finanční, tak na veřejný sektor, a že je před předložením jakéhokoli návrhu nutné zvážit klady a záporné revize stávajícího rámce; bere na vědomí různé politické možnosti uvedené ve zprávě pracovní skupiny na vysoké úrovni o obezřetnostním zacházení se státními dluhopisy projednané na neformálním zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci dne 22. dubna 2016; domnívá se, že regulační rámec EU by měl být v souladu s mezinárodními normami; s velkým zájmem proto očekává výsledky činnosti Rady pro finanční stabilitu v souvislosti se státním dluhem s cílem směřovat další, které ovlivní směřování dalších pokynů; domnívá se, že evropský rámec by měl umožnit tržní disciplínu při zajišťování udržitelné politiky a poskytování vysoce kvalitních a likvidních aktiv pro finanční sektor a bezpečných závazků pro vlády; zdůrazňuje, že souběžně s úvahami o státním dluhu by se mělo zvážit širší sblížení hospodářských záležitostí, pravidel pro poskytování státní pomoci a rizik, jako jsou například nekalé praktiky včetně finančních trestných činů;
5. domnívá se, že pro vkladatele, investory a orgány dohledu je nutné řešit nadměrnou variabilitu u rizikových vah použitých u rizikově vážených aktiv stejného druhu napříč institucemi; připomíná, že stávající pravidla pro používání interních modelů poskytují bankám značnou míru flexibility a přidávají vrstvu modelování rizik z hlediska dohledu; vítá v této souvislosti práci, kterou odvedl Evropský orgán pro bankovníctví při harmonizaci klíčových předpokladů a parametrů, jejichž rozdílnost byla identifikována jako jeden z hlavních důvodů variability, a rovněž činnost ECB v oblasti bankovního dohledu v rámci projektu banky zaměřeného na cílený přezkum interních modelů s cílem posoudit a potvrdit přiměřenost a vhodnost interních modelů; vybízí k dalšímu pokroku v těchto oblastech; očekává výsledek práce na mezinárodní úrovni zaměřené na

zefektivnění používání interních modelů pro operační riziko a pro úvěry podnikům, jiným finančním institucím, specializovaným finančním a akciovým bankám, aby se obnovila důvěryhodnost interních modelů a zajistilo, že se budou zaměřovat na oblasti, kde přinášejí přidanou hodnotu; vítá rovněž zavedení ukazatele pákového poměru jako spolehlivého mechanismu jistění, zejména v případě globálních systémově významných institucí; zdůrazňuje, že pro zajištění dodržování zásady „stejná rizika, stejná pravidla“ je potřeba zavést jednotný přístup, který by více odrážel rizika; vyzývá orgány finančního dohledu, aby nové interní modely povolovaly pouze tehdy, pokud nevedou k neoprávněně výrazně nižším rizikovým vahám; opakuje závěry uvedené ve svém usnesení ze dne 23. listopadu 2016 o dokončovacích pracích na dohodě Basel III; zejména připomíná, že plánované regulační změny by neměly vyústit v celkové navýšení kapitálových požadavků ani oslabit schopnost bank financovat reálnou ekonomiku, a to zejména malé a střední podniky; zdůrazňuje, že práce na mezinárodní úrovni by měla zohledňovat zásadu proporcionality; připomíná, že je důležité předcházet nepřiměřené penalizaci bankovního modelu EU a vyhnout se diskriminaci unijních a mezinárodních bank; vyzývá Komisi, aby zajistila, že se při vypracovávání nových mezinárodních norem v této oblasti přihlédne k evropským specifickým a že se při posuzování dopadu budoucích právních předpisů, kterými se provádí mezinárodně dohodnuté standardy, náležitě zohlední zásada proporcionality a existence různých bankovních modelů;

6. zdůrazňuje, že spolehlivý přístup k finančním prostředkům a řádné přidělení kapitálu v evropském modelu financování opírajícím se o banky silně závisí na solidních rozvahách a řádné kapitalizaci, jejichž obnova po finanční krizi nebyla a není jednotně zajištěna v celé Unii, což brání hospodářskému růstu;
7. zdůrazňuje, že evropský bankovní sektor hraje klíčovou roli při financování evropského hospodářství a je podporován silným systémem dohledu; vítá proto záměr Komise zachovat v nadcházející revizi směrnice o kapitálových požadavcích a nařízení o kapitálových požadavcích podpurný faktor pro malé a střední podniky a rozšířit jej i nad úroveň současné prahové hodnoty;
8. zdůrazňuje, že aby nedošlo k roztržičnosti předpisů, měly by být v co největší míře dodržovány pokyny poskytnuté mezinárodními fóry s ohledem na regulaci velkých mezinárodně působících bank a dohled nad nimi, které by však neměly v případě potřeby bránit kritickému přístupu nebo cílenému odklonu od mezinárodních norem v případě, že tyto normy nedostatečně zohledňují evropský systém; připomíná závěry svého usnesení ze dne 12. dubna 2016 o úloze EU v rámci systému mezinárodních finančních, měnových a regulačních orgánů a institucí; zdůrazňuje zejména, že je důležité, aby se Komise, Evropská centrální banka a Evropský orgán pro bankovníctví zapojily do práce Basilejského výboru pro bankovní dohled a předložily Evropskému parlamentu a Radě transparentní a komplexní aktuální informace o stavu jednání Basilejského výboru pro bankovní dohled; domnívá se, že by se EU měla snažit získat v Basilejském výboru pro bankovní dohled odpovídající zastoupení, zejména pokud jde o eurozónu; vyzývá k silnějšímu zviditelnění této úlohy v průběhu zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci a k větší odpovědnosti vůči Hospodářskému a měnovému výboru v Evropském parlamentu; zdůrazňuje, že ECB a jiná fóra by měly podporovat rovné podmínky na celosvětové úrovni zmírněním – spíše než zhoršením – rozdílů mezi jurisdikcemi;
9. upozorňuje na rizika, včetně systémových rizik, spojená s rychle rostoucím stínovým odvětvím bankovníctví, která jsou uvedena v Monitoru EU stínového bankovníctví z roku 2016; trvá na tom, že jakékoli kroky směřující k regulaci bankovního sektoru

musí doplnit odpovídající regulace stínového bankovního sektoru; vyzývá proto ke koordinované činnosti za účelem zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a finanční stability;

10. zdůrazňuje potřebu komplexního pohledu na kumulativní dopad jednotlivých změn v právním prostředí, ať už se týkají dohledu, absorpce ztrát, řešení problémů nebo účetních standardů;
11. zdůrazňuje, že možnosti a případy vlastního uvážení na úrovni jednotlivých států mohou brzdit vytvoření rovných podmínek mezi členskými státy a srovnatelnost finančního výkaznictví bank pro veřejnost; v souvislosti s nově navrženou změnou nařízení o kapitálových požadavcích je potěšen možností ukončit nebo omezit využívání některých z nich na úrovni Evropské unie, což umožní řešení stávajících překážek a segmentace, a zachovat pouze možnosti a případy, které jsou skutečně nezbytné s ohledem na rozmanitost bankovních modelů; naléhá, aby byla tato příležitost plně využita; vítá pokyny a nařízení ECB, které v rámci bankovní unie harmonizují uplatňování některých možností a případů vlastního uvážení na úrovni jednotlivých států; připomíná nicméně, že při práci na omezování možností a případů vlastního uvážení na úrovni jednotlivých států by ECB měla postupovat v mezích své působnosti; zdůrazňuje, že práce na prohloubení jednotného souboru pravidel má zásadní význam, a upozorňuje, že je třeba zjednodušit stávající, pozměněné a nové právní předpisy, které se překrývají a prolínají; vyzývá ECB, aby zveřejnila příručku dohledu, v níž jsou uvedeny společné procesy, postupy a metody provádění procesu kontroly orgánem dozoru v rámci eurozóny;
12. zdůrazňuje, že od vytvoření jednotného mechanismu dohledu došlo k přirozenému získávání znalostí všech členů dozorčí rady, kteří se zabývají řadou rozličných obchodních modelů a subjektů různých velikostí, a že tento stav je třeba podporovat a urychlovat;
13. bere na vědomí objasnění cílů pilíře 2 a určení jeho místa v pořadí kapitálových požadavků navržené v pozměňovacích návrzích ke směrnici o kapitálových požadavcích; konstatuje, že smyslem poskytování kapitálového poradenství je nalézt rovnováhu mezi otázkami finanční stability a potřebou ponechat orgánům dohledu prostor pro úsudek a analýzu v konkrétních případech; vybízí ECB, aby vyjasnila kritéria, jimiž se řídí poradenství v rámci pilíře 2; připomíná, že toto poradenství neomezuje nejvyšší rozdělitelnou částku, a proto by nemělo být zveřejňováno; domnívá se, že kapitálové poradenství by nemělo vést k prokazatelnému snížení požadavků v rámci pilíře 2; domnívá se, že je zapotřebí větší sblížení v oblasti dohledu, pokud jde o složení kapitálu na pokrytí požadavků a poradenství v rámci pilíře 2; je nicméně potěšen skutečností, že se navržená změna směrnice o kapitálových požadavcích tuto otázkou zabývá;
14. zdůrazňuje rizika vyplývající z držení aktiv úrovně 3, včetně derivátů, a zejména z obtížnosti jejich oceňování; konstatuje, že tato rizika by měla být omezena a v této souvislosti vyzývá k postupnému omezení držení těchto aktiv; vyzývá jednotný mechanismus dohledu, aby z této otázky učinil jednu ze svých priorit v oblasti dohledu a aby společně s EBA provedl kvantitativní zátěžový test této oblasti;
15. opětovně zdůrazňuje, že je třeba zajistit větší transparentnost celého souboru postupů v oblasti dohledu, zejména procesu dohledu a hodnocení; žádá ECB o zveřejnění ukazatelů výkonnosti a metriky, aby prokázala účinnost dohledu a posílila jeho vnější odpovědnost; opětovně vyzývá k větší transparentnosti ve vztahu k rozhodnutím a zdůvodněním v rámci pilíře 2; vyzývá ECB, aby zveřejnila společné standardy

dohledu;

16. bere na vědomí rizika, která představují banky, jejichž velikost nebo provázanost nedovoluje jejich selhání („too-big-to-fail“ a „too-interconnected-to-fail“) nebo banky, jejichž složitost nedovoluje řešit jejich problémy („too complex to resolve problems“); bere na vědomí, že byl dohodnut soubor politických opatření navržených na mezinárodní úrovni s cílem řešit tato rizika (zejména celkovou kapacitu absorbovat ztráty (TLAC), clearing derivátů prostřednictvím ústřední protistrany a dodatečný kapitálový požadavek a pákový poměr pro banky celosvětově systémového významu); je odhodlán urychleně pracovat na příslušných legislativních návrzích za účelem jejich provádění v Unii, čímž se dále sníží rizika plynoucí z problému „too-big-to-fail“; připomíná slova Marka Carneyho, předsedy Rady pro finanční stabilitu, o tom, že dohoda ohledně návrhů na společnou mezinárodní normu pro celkovou schopnost globálních systémově významných bank absorbovat ztráty představuje přelom v rámci řešení problémů bank, které jsou příliš velké na to, aby selhaly („too big to fail“); rovněž konstatuje, že účinný mechanismus rekapitalizace z vnitřních zdrojů a uplatňování dostatečně vysokého minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL) jsou důležitou součástí regulačních opatření, jejichž účelem je řešit tuto otázku a umožnit, aby byly obtíže globálních systémově významných bank řešeny, aniž by bylo třeba se uchýlovat k veřejné podpoře a aniž by došlo k narušení širšího finančního systému;
17. zdůrazňuje omezení stávající metodiky zátěžových testů; vítá proto úsilí EBA a ECB o dosažení zlepšení rámce pro provádění zátěžových testů; je nicméně přesvědčen, že je třeba učinit více, aby se zohlednila možnost i realita skutečných krizových situací, například tím, že budou do metodiky začleněny dynamičtější prvky, například účinky přenesení; domnívá se, že nedostatečná transparentnost charakterizující vlastní zátěžové testy ECB vyvolává nejistotu ohledně postupů v oblasti dohledu; vyzývá ECB, aby zveřejnila výsledky svých zátěžových testů a posílila tak důvěru trhu;
18. domnívá se, že pokud vnitrostátní příslušný orgán odmítne požadavek vzít potaz zvláštní okolnosti zátěžového testu, mělo by tato skutečnost být sdělena EBA a jednotnému mechanismu dohledu, aby byly zajištěny rovné podmínky;
19. vítá pokrok učiněný s cílem připravit se na to, aby bylo možné přenést určité pravomoci v oblasti řádných a náležitých rozhodnutí; poukazuje nicméně na to, že je zapotřebí změna nařízení s cílem umožnit snazší přenesení rozhodovacích pravomocí v jistých běžných věcech z dozorčí rady na příslušné úředníky; uvítal by změnu, jež by přispěla k efektivnějšímu a účinnějšímu bankovnímu dohledu ECB; vyzývá ECB, aby přesně stanovila cíle a právní rámec pro přenesení rozhodovacích pravomocí;
20. bere na vědomí zprávu Evropského účetního dvora (EÚD) o fungování jednotného mechanismu dohledu; bere na vědomí zjištění týkající se nedostatečného počtu zaměstnanců; vyzývá vnitrostátní příslušné orgány a členské státy, aby poskytly ECB v maximálním možném rozsahu potřebné lidské zdroje a ekonomické údaje, aby mohla vykonávat svou práci, zejména pokud jde o kontroly na místě; vyzývá ECB, aby upravila nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu s cílem formalizovat závazky účastnických vnitrostátních příslušných orgánů a zavedla metodiku, která bude zohledňovat rizika a která stanoví cílový počet zaměstnanců a jednotlivé dovednosti, které jsou pro činnost společných týmů dohledu potřebné; je toho názoru, že větší zapojení zaměstnanců ECB a menší závislost na vnitrostátních příslušných orgánech by zlepšily nezávislost dohledu, stejně jako využívání zaměstnanců příslušného orgánu z jednoho členského státu k výkonu dohledu nad institucí z jiného členského státu, což

rovněž přispívá k účinnému řešení rizika nekonání v oblasti dohledu; vítá spolupráci ECB s Evropským parlamentem na pracovních podmínkách zaměstnanců; vyzývá ECB, aby podporovala dobré pracovní prostředí, které napomáhá profesní soudržnosti v rámci ECB; připomíná možný střet zájmů mezi úkoly v oblasti dohledu a odpovědností za peněžní politiku a také potřebu jasného oddělení obou funkcí; vyzývá ECB, aby provedla analýzu rizik možných střetů zájmů a aby si pro případy, kdy se jedná o konkrétní zdroje pro bankovní dohled, naplánovala samostatné vykazování zdrojů; je přesvědčen, že ačkoli je oddělení peněžní politiky a politiky v oblasti dohledu ústřední zásadou, nemělo by bránit úsporám nákladů, které umožňuje sdílení služeb, za předpokladu, že tyto služby nejsou kritické z hlediska tvorby politik a že jsou zavedeny náležitě záruky; žádá ECB, aby při vytváření návrhů kvazilegislativních opatření pořádala veřejné konzultace, aby tak zvýšila svoji odpovědnost;

21. zdůrazňuje, že vytvoření jednotného mechanismu dohledu doprovázelo posílení vlivu Evropské unie na mezinárodní scéně ve srovnání s dřívější situací;
22. podtrhuje, že oddělení úkolů v oblasti dohledu a funkcí v oblasti peněžní politiky by mělo jednotnému mechanismu dohledu umožnit, aby ve všech relevantních záležitostech zaujímal nezávislé postavení, včetně možných účinků cílů ECB týkajících se úrokových sazeb na finanční postavení bank, nad nimiž je vykonáván dohled;
23. sdílí názor EÚD, že od zřízení jednotného mechanismu dohledu vznikla auditní mezera; je znepokojen tím, že z důvodu omezení přístupu EÚD k dokumentům ze strany ECB zbývá mnoho důležitých oblastí, v nichž audit neproběhl; naléhavě vyzývá ECB, aby plně spolupracovala s EÚD s cílem umožnit mu vykonávat svůj mandát a posílit tak svoji odpovědnost;
24. připomíná, že v rámci regulace i provádění dohledu je nutné najít rovnováhu mezi potřebou proporcionality a potřebou jednotného přístupu; v této souvislosti bere na vědomí předložené změny týkající se požadavků na podávání zpráv a odměňování obsažené v návrhu Komise, kterým se mění směrnice 2013/36/EU; vyzývá Komisi, aby upřednostnila práci na „balíčku pro malé banky“ a aby ji rozšířila o posouzení proveditelnosti budoucího regulačního rámce sestávajícího z méně složitých, vhodnějších a přiměřenějších obezřetnostních pravidel specifických pro různé druhy bankovního modelu; poukazuje na to, že všechny banky by měly podléhat dohledu na odpovídající úrovni; připomíná, že odpovídající dohled je klíčem k monitorování rizik bank, ať už je jejich velikost jakákoli; respektuje rozdělení rolí a pravomocí mezi Jednotný výbor pro řešení krizí, EBA a další orgány v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem a současně vyzdvihuje význam účinné spolupráce; vnímá potřebu překonat nárůst překrývajících se požadavků na podávání zpráv a vnitrostátních výkladů evropských právních předpisů na společném trhu; podporuje dosavadní snahu zefektivnit požadavky, jako je např. myšlenka, z níž vychází evropský rámec pro podávání zpráv (ERF), a vybízí k dalšímu úsilí v tomto směru s cílem zabránit dvojímu podávání zpráv a zbytečným dodatečným nákladům na regulaci; vyzývá Komisi, aby tuto záležitost náležitě řešila, a to v souladu se svými závěry vyplývajícími z výzvy k předložení důkazů, např. prostřednictvím návrhu na společný jednotný a konsolidovaný postup podávání zpráv v oblasti dohledu; rovněž požaduje, aby byly ad hoc i stálé požadavky na podávání zpráv ohlašovány včas, aby se zajistila vysoká kvalita údajů a bezpečnost plánování;
25. zdůrazňuje, že bezpečnost a dobrý stav banky nelze zachytit pouhým posouzením její rozvahy v určitém časovém okamžiku, neboť je zajišťují dynamické interakce mezi bankou a trhy a ovlivňují je nejrůznější prvky ekonomiky jako celku; zdůrazňuje proto,

že řádný rámec pro finanční stabilitu a růst by měl být komplexní a vyvážený, aby pokryl dynamické postupy dohledu, a neměl by se soustředit pouze na statickou regulaci týkající se především kvantitativních aspektů;

26. upozorňuje na rozdělení odpovědnosti mezi ECB a EBA; zdůrazňuje, že ECB by se neměla stát faktickým určovatelem standardů pro banky, jež nepodléhají jednotnému mechanismu dohledu;
27. konstatuje, že dne 18. května 2016 přijala Rada ECB nařízení o shromažďování podrobných údajů o úvěrech a úvěrovém riziku (databáze AnaCredit); vyzývá ECB, aby národním centrálním bankám poskytla při zavádění databáze co největší prostor;
28. vyzývá ECB, aby nezahajovala práci na jakýchkoli dalších fázích databáze AnaCredit, dokud neproběhne veřejná konzultace za plné účasti Evropského parlamentu a se zvláštním ohledem na zásadu proporcionality;
29. opětovně zdůrazňuje význam silných a dobře fungujících IT systémů, které vyhovují potřebám funkcí jednotného mechanismu dohledu v oblasti dohledu a bezpečnostním zájmům; vyjadřuje politování nad nedávnými zprávami o přetrvávajících nedostatcích IT systému;
30. vítá zřízení vnitrostátních výborů pro systémová rizika, ale zdůrazňuje, že vytvořením bankovní unie narůstá potřeba posílit makrobezpečnostní politiku na evropské úrovni s cílem náležitě řešit možné přeshraniční přenosy systémových rizik; vybízí Komisi, aby při svém celkovém přezkumu makrobezpečnostního rámce v roce 2017 navrhla soudržný a účinný makrobezpečnostní dohled; vyzývá Komisi, aby byla obzvláště ambiciózní, pokud jde o posílení institucionální a analytické kapacity ESRB posuzovat rizika a slabá místa i mimo bankovní sektor a zasahovat odpovídajícím způsobem; domnívá se, že nástroje založené na půjčkách (například LTV a DSTI) by měly být zakotveny v evropských právních předpisech, aby se zajistila harmonizace při používání těchto doplňkových typů makrobezpečnostních nástrojů; zdůrazňuje, že je třeba v oblasti makrobezpečnostního dohledu omezit institucionální složitost a zdoluhavý proces interakce mezi ESRB, ECB/ jednotným mechanismem dohledu a vnitrostátními orgány a mezi příslušnými a jmenovanými vnitrostátními orgány; vítá v tomto ohledu dosažený pokrok v přeshraniční koordinaci na základě doporučení ESRB o dobrovolné vzájemnosti; znovu žádá o vysvětlení spojitosti mezi makrobezpečnostním rámcem a stávajícími mikrobezpečnostními nástroji, aby byla zajištěna efektivní interakce mezi makrobezpečnostními a mikrobezpečnostními nástroji politiky; vyjadřuje znepokojení nad slabými místy odvětví nemovitostí, která určila ESRB; konstatuje, že EBA stále neposkytl regulační technické normy týkající se podmínky kapitálových požadavků na hypoteční expozice podle čl. 124 odst. 4 písm. b) a čl. 164 odst. 6 nařízení o kapitálových požadavcích; jen malý počet členů jednotného mechanismu dohledu doposud aktivoval nebo plánuje aktivovat všeobecné rezervy pro případ systémového rizika a proticyklickou kapitálovou rezervu; konstatuje, že ECB dosud neuplatňovala své pravomoci v oblasti makroekonomického dohledu v plném rozsahu tím, že by usnadnila přijetí makrobezpečnostních nástrojů v oblasti dohledu vnitrostátními orgány;
31. zdůrazňuje, že v důsledku referenda o členství Spojeného království v EU je nezbytné posoudit celý Evropský systém dohledu nad finančním trhem (ESFS), včetně možností hlasování v rámci evropských orgánů dohledu, a zejména mechanismus dvojí většiny podle čl. 44 odst. 1 nařízení o EBA; zdůrazňuje, že případná jednání navazující na referendum by neměla vést k podpoře deregulace ve finančním sektoru;
32. vítá vynikající práci společných týmů dohledu, které jsou dobrým příkladem evropské

spolupráce a budování znalostí; poukazuje na to, že navrhované budoucí využívání rotačního systému v organizaci společných týmů dohledu by mělo zaručit objektivní dohled a současně zohlednit zdoluhavý proces budování znalostí v této velice složité odborné oblasti;

33. vítá skutečnost, že bankovní unie v obecné rovině odstranila problém domovského nebo hostitelského dohledu tím, že byl zřízen jediný vykonavatel dohledu, a výrazně zlepšila výměnu relevantních informací mezi orgány dohledu, čímž umožnila celostnější dohled nad přeshraničními bankovními skupinami; zdůrazňuje, že kvůli současnému neúplnému stavu bankovní unie musí přezkum nařízení o kapitálových požadavcích týkající se likvidity a osvobození od kapitálových požadavků náležitě zohlednit zájmy ochrany spotřebitelů v hostitelských zemích;
34. vítá iniciativu ECB, aby měly banky, nad nimiž je vykonáván dohled, povinnost podávat zprávy o významných kybernetických útocích prostřednictvím služby upozornění v reálném čase a aby jednotný mechanismus dohledu při kontrolách na místě dohlížel na kybernetickou bezpečnost; vyzývá k vytvoření právního rámce, který usnadní výměnu citlivých informací mezi bankami důležitých pro prevenci kybernetických útoků;
35. zdůrazňuje zásadní roli kybernetické bezpečnosti bankovních služeb a potřebu podnítit finanční instituce, aby byly při ochraně údajů spotřebitelů a zajišťování kybernetické bezpečnosti velmi ambiciózní;
36. konstatuje, že jednotnému mechanismu dohledu byl svěřen úkol dohledu nad evropským bankovníctvím pro účely zajištění souladu s obezřetnostními pravidly EU a zajištění finanční stability, zatímco jiné úkoly v oblasti dohledu se zřejmými vedlejšími dopady jinde v Evropě zůstaly v rukou vnitrostátních vykonavatelů dohledu; v této souvislosti zdůrazňuje, že jednotný mechanismus dohledu by měl mít pravomoci v oblasti sledování, pokud jde o činnosti vnitrostátních vykonavatelů dohledu nad bankami týkající se boje proti praní špinavých peněz; zdůrazňuje, že EBA by rovněž měly být svěřeny dodatečné pravomoci v oblasti boje proti praní špinavých peněz, včetně pravomoci provádět posouzení na místě u příslušných orgánů členských států, aby orgán mohl vyžadovat předložení veškerých informací, jež jsou relevantní pro posouzení souladu, vydávat doporučení ohledně kroků k nápravě, tato doporučení zveřejňovat a přijímat opatření, jež jsou nezbytná pro zajištění toho, aby doporučení byla skutečně provedena;
37. opětovně vyzývá EBA, aby v souladu se svým mandátem posílil a rozšířil rámec na ochranu spotřebitelů pro bankovní služby a doplnil tak obezřetnostní dohled ze strany jednotného mechanismu dohledu;

Řešení krize

38. připomíná, že při řešení budoucí bankovní krize je třeba dodržovat pravidla státní podpory a že ***vyjimečná*** mimořádná státní podpora musí být pouze preventivní a dočasné povahy a nemůže sloužit jako prostředek snižování ztrát, které určitá instituce utrpěla nebo v blízké budoucnosti pravděpodobně utrpí; žádá, aby Jednotný výbor pro řešení krizí a Komise společně vymezily účinné postupy pro rozhodování v případě řešení krize bank, zvláště pokud jde o stanovení časového rámce; je toho názoru, že je třeba vyjasnit flexibilitu, kterou poskytuje stávající rámec, a připomíná, že by měla být lépe využívána s cílem řešit konkrétní situace, aniž by to bránilo skutečnému řešení problémů bank, které se dostaly do platební neschopnosti, například v případě preventivních a alternativních opatření, jež vyžadují využití finančních prostředků

systemů pojištění vkladů, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 3 a 6 směrnice o systémech pojištění vkladů; vyzývá proto Komisi, aby znovu uvážila svůj výklad příslušných pravidel státní podpory tak, aby bylo zaručeno reálné provádění preventivních a alternativních opatření stanovených evropským zákonodárcem ve směrnici o systémech pojištění vkladů; poznamenává, že určité situace se řešily odlišným způsobem bez jasného odůvodnění; připomíná Komisi, že zpráva, jež by měla posoudit, zda přetrvává potřeba opravňující k preventivním rekapitalizacím a zda jsou splněny podmínky, na které se taková opatření vážou, měla být podána do 31. prosince 2015; vyzývá Komisi, aby tuto zprávu předložila co nejdříve;

39. vybízí Komisi, aby ve světle zkušeností s přezkumem nařízení (EU) č. 806/2014 a v rámci tohoto přezkumu posoudila, zda Jednotný výbor pro řešení krizí a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize mají dostatečné pravomoci k přijímání opatření včasného zásahu a dostatečné nástroje k jejich provádění, aby v době krize bylo možné zabránit nebezpečnému odlivu bankovního kapitálu a snížení schopnosti absorbovat ztráty;
40. zdůrazňuje, že je třeba vyjasnit praktické otázky, které mají přímý dopad na řešení problémů bank, jako je spolehlivost poskytovatelů služeb, kteří poskytují kriticky významné služby, jako je tomu například v případě subdodavatelských služeb v oblasti IT;
41. bere na vědomí návrhy Komise, aby se součástí přílohy 1 stal požadavek minimální celkové schopnosti absorbovat ztráty (TLAC), který by se v souladu s mezinárodními standardy vztahoval na globální systémově významné banky; všímá si rozdílů mezi standardy celkové schopnosti absorbovat ztráty (TLAC) a minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (MREL); zdůrazňuje však, že oba standardy mají stejný cíl, a sice zajistit, aby banky měly dostatek regulatorního kapitálu a schopnost absorbovat ztráty, tak aby se rekapitalizace z vnitřních zdrojů mohla stát účinným nástrojem řešení problémů bank, aniž by vytvářela finanční nestabilitu a aniž by bylo potřeba používat veřejné prostředky, čímž by se zabránilo socializaci soukromých rizik; dochází tedy k závěru, že komplexní přístup k absorpci ztrát může být dosažen kombinací obou dvou, přičemž minimálním standardem by měl být standard celkové schopnosti absorbovat ztráty (TLAC), jak se předpokládá v současném návrhu Komise, na kterém se musí společní zákonodárci dohodnout; zdůrazňuje, že by mělo být řádně zváženo zachování obou kritérií velikosti a rizikové váženosti aktiv, a bere na vědomí propojení kritérií rizikové váženosti aktiv, na nichž se zakládá standard celkové schopnosti absorbovat ztráty (TLAC), a pokračujících prací EU a Basilejského výboru pro bankovní dohled na vnitřních modelech a na dokončování rámce Basel III; zdůrazňuje, že při stanovení výše požadavků MREL nebo při jejich novém zavádění je třeba věnovat zvláštní pozornost potřebě vytvořit trh pro způsobilé závazky MREL; zdůrazňuje, že je důležité, aby orgánu příslušnému k řešení krize zůstal při stanovování požadavků MREL volný prostor pro rozhodování a aby bylo zajištěno, že banky budou mít dostatek podřízených dluhů a prostředků na rekapitalizaci z vnitřních zdrojů; zdůrazňuje, že trh by měl být náležitým způsobem informován, aby si investoři nevykládali požadavky MREL mylně;
42. upozorňuje na to, že je důležité právními předpisy vyjasnit pořadí kapitálových rezerv a kmenového kapitálu tier 1, který může být klasifikován jako MREL; zdůrazňuje, že je třeba přijmout právní předpisy, které jasně rozdělí odpovědnosti a pravomoci orgánů příslušných k řešení krize a orgánů příslušných k přijímání včasných intervenčních opatření v případech, kdy dojde k porušení požadavků MREL; bere na vědomí návrh Komise na zavedení pokynů k požadavkům MREL; znovu připomíná, že přesné stanovení výše MREL by mělo být vždy úzce spojeno se strategií řešení problémů bank

a touto strategií odůvodněno;

43. upozorňuje na to, že je důležité právními předpisy vyjasnit, že kmenový kapitál tier 1, který může být klasifikován jako MREL, představuje nejvyšší kapitálovou rezervu, aby nedocházelo k dvojímu započítávání kapitálu;
44. zdůrazňuje, že pro důslednější a účinnější provádění směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank je zásadní, aby byla ve všech členských státech harmonizována hierarchie nároků v případě platební neschopnosti bank a poskytnuta jistota přeshraničním investorům; vítá proto, že podle návrhu Komise má být harmonizace hierarchie nároků důkladnější; poznamenává, že lepší harmonizace zákonem upraveného insolvenčního režimu a hierarchie nároků s ním spojených bude důležitá jak v případě bank, protože nebude docházet k nesrovnalostem s bankovním insolvenčním režimem, tak v případě společností, protože přeshraničním investorům přinese větší míru právní jasnosti a jistoty a přispěje k řešení problémů úvěrů v selhání; vítá skutečnost, že směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank přinesla důležitou změnu v hierarchii nároků v platební neschopnosti tím, že dává vyšší prioritu pojištěným vkladům, které jsou nyní považovány za nadřazené všem kapitálovým nástrojům, schopnosti absorbovat ztráty, jiným prioritním dluhům a nepojištěným vkladům; vyzývá Jednotný výbor pro řešení krizí, aby představil výsledky posouzení schopnosti řešit problémy globálních a jiných systémově významných bank a navrhl opatření, jež umožní překonat překážky, které takovým řešením brání;
45. všímá si škály právních možností dostupných k zajištění podřízení dluhu, který může být započítán do celkové schopnosti absorbovat ztráty (TLAC); zdůrazňuje, že Rada pro finanční stabilitu žádnou z nich neupřednostňuje; je toho názoru, že zvolený přístup by měl v první řadě nastolit rovnováhu mezi flexibilitou, efektivitou, právní jistotou a schopností trhu absorbovat nové kategorie dluhů;
46. žádá, aby byly zváženy záporné dopady na reálnou ekonomiku, které může mít revize basilejských pravidel, zavedení požadavků MREL, zavedení celkové schopnosti absorbovat ztráty (TLAC) a mezinárodních standardů finančního výkaznictví (IFRS) 9; žádá, aby bylo navrženo řešení, které umožní tyto dopady zmírnit;
47. připomíná, že nově zavedený systém řešení problémů bank vedl k tomu, že některé nástroje nabízené investorům, zejména těm retailovým, jsou zatížené vyšším rizikem ztráty než ty, které nabízel předchozí systém; dále připomíná, že nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by měly být prodávány především vhodným investorům, kteří mohou absorbovat možné ztráty bez toho, aby tím bylo ohroženo jejich dobré finanční postavení; naléhavě proto vyzývá Komisi, aby podporovala uplatňování příslušných stávajících právních předpisů, a vyzývá evropské orgány dohledu, aby co největší měrou přispěly k odhalování nesprávných prodejních postupů;
48. upozorňuje na to, že požadavek smluvního uznávání pravomoci k odepsání závazků upravených jinými právními předpisy než předpisy EU, který je zakotvený ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, je těžko splnitelný; domnívá se, že se jedná o problém, který je třeba neodkladně řešit; bere na vědomí, že příslušné orgány mají mít podle navrhovaných změn ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank právo na to, aby upustily od tohoto požadavku; domnívá se, že tento přístup umožňuje flexibilitu a individuální posuzování předmětných závazků; vyzývá Komisi a orgány příslušné k řešení krize, aby zajistily, že podmínky pro udělení výjimky a následná konkrétní rozhodnutí o výjimkách nebudou ohrožovat schopnost bank řešit své problémy;

49. poukazuje na to, že k zajištění bezproblémového řešení krizí je nejdůležitější rychlá a účinná výměna informací mezi orgány dohledu a orgány příslušnými k řešení krize; vítá přijetí memoranda o porozumění mezi ECB a jednotným mechanismem pro řešení krizí o spolupráci a výměně informací; vyzývá ECB, aby v memorandu o porozumění upřesnila postupy komunikace mezi smíšenými dozorčími týmy a vnitřními týmy pro řešení problémů; doporučuje, aby účast ECB jako stálého pozorovatele na plenárních a výkonných zasedáních Jednotného výboru pro řešení krizí byla plně reciproční, tzn. aby se i zástupce Jednotného výboru pro řešení krizí účastnil jako stálý pozorovatel zasedání dozorčí rady ECB;
50. poukazuje na dvojí úlohu členů Jednotného výboru pro řešení krizí, kteří jsou zároveň členy výkonného orgánu s rozhodovacími pravomocemi i členy vrcholného vedení s odpovědností vůči předsedovi výboru, a domnívá se, že do konce stávajícího mandátu je třeba přistoupit k vyhodnocení této struktury;
51. připomíná, že podstata mezivládní dohody o Jednotném fondu pro řešení krizí spočívá v tom, že má být nakonec začleněna do právního rámce Unie; vyzývá Komisi, aby uvažovala o způsobech, jak to učinit; zdůrazňuje, že připravované začlenění rozpočtového paktu do právních předpisů Unie by mohlo být užitečným vzorem;
52. žádá, aby předem hrazené příspěvky do Jednotného fondu pro řešení krizí byly vypočítány co nejtransparentnějším způsobem a s ohledem na potřebu harmonizovat informace o výsledcích výpočtu a zlepšit porozumění jeho metodice; vyzývá Komisi, aby nanejvýš pečlivě přezkoumala výpočet výše příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, které stanoví 27. bod odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, a aby přezkoumala zejména vhodnost rizikového faktoru, aby bylo zajištěno, že bude náležitě zohledněn rizikový profil méně komplexních institucí;
53. poukazuje na prohlášení ministrů financí ze dne 8. prosince 2015 o mechanismech překlenovacího financování Jednotného fondu pro řešení krizí; v této souvislosti konstatuje, že 15 z 19 členských států eurozóny již podepsalo harmonizovanou dohodu o mechanismu úvěrů s Jednotným výborem pro řešení krizí; připomíná, že tyto individuální úvěrové linky budou sloužit jen jako poslední možnost; je toho názoru, že toto řešení nestačí k odstranění bludného kruhu mezi bankami a k zastavení rekapitalizací z prostředků daňových poplatníků; vyzývá k rychlému pokroku v práci Rady a Komise na společném fiskálním mechanismu jistění pro Jednotný fond pro řešení krizí, za jehož konečné financování by mělo nést odpovědnost bankovní odvětví a který by měl být ve střednědobém horizontu rozpočtově neutrální, jak bylo sjednáno v rámci dohody o Jednotném fondu pro řešení krizí a potvrzeno Evropskou radou v červnu 2016;

Pojištění vkladů

54. znovu opakuje svoji výzvu, aby byl zaveden třetí pilíř, aby byla bankovní unie kompletní; připomíná, že ochrana vkladů je společným zájmem všech občanů EU; v současné době projednává na úrovni výboru návrh systému EDIS;
55. zdůrazňuje, že zřízení EDIS a diskuze spojené s tímto projektem by neměly vést k oslabení úsilí o zlepšení provádění směrnice o systémech pojištění vkladů; vítá práci, kterou k podpoře konvergence v této oblasti nedávno vykonal orgán EBA; vítá skutečnost, že všechny členské státy provedly směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank; připomíná všem členským státům, že musí uplatňovat a správně provést směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a směrnici o systémech pojištění vkladů;

56. připomíná, že úlohou Komise je zaručovat v celé EU rovné podmínky a že by neměla dopustit, aby na vnitřním trhu docházelo k jakémukoli tříštění;

o

o o

57. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, ECB, Jednotnému výboru pro řešení krizí, vnitrostátním parlamentům a příslušným orgánům uvedeným v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013.